

Конструктивисткият модел: учителско партньорство и посредничество

Нека разгледаме 3 идеи - за конструктивният модел за създаване на знания, партньорство между учители за създаване на единни практики в час и посредничеството при конфликти в час.

1. Конструктивисткият модел - Този модел предполага, че знанието може да бъде създадено съвместно с изследвания, експерименти, творческа работа и мозъчна атака. Ключовата дума тук е съвместно. Това не значи просто едновременно, това значи заедно с обща цел и съзнателно разбиране на целта.

Споделена цел.

Например днес ще разберем как функционира дихателната система и белите дробове, за да знаем как да се предпазваме от....или да се пазим...или да разбираме. Споделената учебна цел, която не е само знание, заради знанието е първата стъпка.

Въпроси за изследване.

Втората стъпка са въпроси - отворени, изискващи мислене, разсъждаване. За всеки предмет, всеки модул и всеки урок могат да се запишат такива въпроси. могат да се генерират заедно с учениците и да се търсят отговори. Да се цитират източници и защо те са достоверни. Да се прави дебат. А всичко това може да води и до оценка.

2. Партньорството между учители - много има какво да се каже по темата, тук ще се съсредоточа върху един практичен аспект с някои примери.

Ако искаме нещо да даде резултат в нашата класна стая, най-добре е то да се случва във всички класни стаи! На теория всеки учител знае това, но на практика много често по време на обучения и консултации виждам, че не е така. Единни практики за начало и край на часа, единни практики за правила за работа в час, за оценка и за провеждане на презентации, проекти и изследвания - така се създават и възпитават навици. Ако всеки час по математика, литература, биология започва с отворен въпрос и завършва с предаване на лист с двете най-важни неща от час

учениците ще развият навик да мислят, да внимават и това няма да е само в един час. Колаборацията за създаване и уеднаквяване на практики е много силна!

3. Посредничество - най-много критика съм чувала за трудната приложимост на този модел. А той е крайно необходим и полезен и всяко усилие да се приложи дългосрочно се отплаща стократно!

Учителка с добри умения за контролиране на учениците е с клас, в който двама ученици имат дълбок конфликт. В класа има и учител - посредник, който наблюдава каква е ситуацията и не е безпристрастен. Изведнъж избухва този конфликт, не е възможно часът да продължи, тъй като ситуацията ескалира.

Учителят посредник се намесва по уважителен начин с нагласата, че нейната колежка се справя добре с работата си, пита дали може да изведе от класната стая и двамата ученици за десет минути. Учителката, която има по-добра преценка за класа си, казва че само единия ученик може да излезе. Учителят-посредник извежда ученика за разговор. Идентифицира се основната причина за конфликта; ученикът се чувства разбран и получава някои важни съвети относно общуването. Той се връща в класната стая и учителката-посредник извежда и другия участник в спора. Случва се същото – идентифициран основен проблем, важни точки в общуването. След съответните извинения, часът продължава.

Звучи ви утопично? Но е истински случай. Това, което е важно да разберете, е какво прави решението на проблема успешно:

- 1) Нагласата на учителката, която позволява намесата на колежката си показва зрялост и увереност. Тя знае, че върши работата си добре, но някои ситуации изискват работа в екип. Тя е допринесла за разрешаването на проблема и тъй като е достатъчно уверена в себе си, позволява намесата на посредник. Нейния най-важен принос са гледните точки, които изразява преди и след намесата на посредника, които правят посланието на учителите завършено и пълно. Също така, от голямо значение и позволенията, което тя дава за посредничество.
- 2) Намесата на учител-посредник не е придружена от идеята, че колежката ѝ

не си върши работата добре. Такъв вид намеса не би била ползотворна. Тя се намесва с идеята, че колежката ѝ върши добре работата си, но определени ситуации изискват учениците да напуснат класната стая и да се успокоят. Тя използва тази възможност, за да посредничи.

Нейния принос е да разбере две гледни точки, които не могат да бъдат представени успешно в присъствието на двамата ученици едновременно. Тя открива и посочва основната причина за неразбирателството и извлича поука от това за съответния ученик.

Знаете ли какво наистина е добро в този подход? Че учителите могат да разменят ролите си и първият учител може да посредничи за учениците на втория.

